

veních o vzniku, rozsahu, trvání a ochraně práv t. zv. chránitele známky. Jak ukázáno, je rozsudek v onom směru zmatečný, i bylo jej za podmíněk § 5 zákona z 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z roku 1878 zrušiti již v poradě neveřejné s dalším opatřením, jak uvedeno.

Čís. 3977.

Zjišťuje, co bylo v zažalovaném článku o soukromém obžalobci řečeno, má kmetský soud postupovati nejen výkladem gramatickým, nýbrž i logickým, přihlížeti k souvislosti jednotlivých míst článku, vyhledati jejich, třebas zastřený, smysl a uvážiti i dosah článku, jak nepodjatý čtenář bude mu rozuměti a jaké představy budou v něm článkem vyvolány o soukromém obžalobci a o jeho jednání.

Tyto zjišťovací výroky jest i náležitě odůvodniti (§ 270 čís. 5 tr. ř.) poukazem k jejich zdrojům ve vykládané látce a vyložením logických operací, které vedly soud k jeho skutkovým závěrům z premis daných vykládanou látkou.

(Rozh. ze dne 24. října 1930, Zm I 275/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského trestního jako kmetského soudu v Praze ze dne 19. února 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 6 zákona z 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v celém jeho rozsahu a vrátil věc do první stolice, by byla podle § 28 cit. zákona znovu projednána a rozhodnuta před tříčlenným senátem.

Důvody:

Rozsudek dospívá k odsouzení obžalovaného, shledav, že byly v pozastavených člancích sdělovány převrácené skutky a že byl soukromý obžalobce viněn z takového nepočetného činu, který by ho mohl ve veřejném mínění uvést v opovržení a snížit. Převrácení skutků a vinění z nepočetného činu spatřuje kmetský soud v pozastavených člancích proto, že prý je v nich soukromému obžalobci veřejně vyčteno, že neváhal obětovati zájem vědy vlastním zájmům, že zapřel zájem vědy a poučování širokých vrstev o významu své polární cesty a namísto toho požadoval jako »dobrý obchodník«, jak v titulu prvního článku jest uvedeno, z osobního zájmu za pořádání přednášek takové honoráře, že bylo pořádání těchto přednášek znemožněno. Těmito slovy zjišťuje rozsudek smysl a dosah pozastavených článků. Zmateční stížnost vytýká zjištění tomu rozpor s doslovem článků, vytýká tedy rozsudku věcně nedostatek odůvodnění pro jeho zjišťovací výrok. Výtce té nelze upříti důvodnost. Na kmetský soud byla zažalováním pozastavených článků s hlediska urážky na cti vznesena úloha, by především zjistil, co bylo v každém jednotlivém ze článků těch řečeno o soukromém obžalobci a uvedeno na skutečnostech uváděných ve spojení s jeho

osobou; plně tuto úlohu, měl kmetský soud postupovati nejen výkladem gramatickým, nýbrž i logickým, přihlížeje k souvislosti jednotlivých míst článků, vyhledati jejich, třeba zastřený smysl, a uvážiti i dosah článků, t. j. uvážiti, jak nepodjatý čtenář bude jednotlivým článkům rozuměti a které představy budou v něm vyvolány jednotlivými články o soukromém obžalobci a o jeho jednání. Tyto zjišťovací výroky bylo pak podle § 270 čís. 5 tr. ř. náležitě odůvodniti poukazem k jejich zdrojům ve vykládané látce a vyložením logických operací, které vedly soud k jeho skutkovým závěrům z premis daných vykládanou látkou. Kmetický soud v rozsudku těmto požadavkům nevyhověl. Z porovnání doslovu pozastavených článků se zjištěním jejich smyslu, jak byl pak podroben právnímu posouzení, je patrné, že rozsudkový výklad pracuje i s předpoklady, jež nejsou převzaty přímo z doslovu článků, vykládaných ostatně souborně, nikoli jednotlivě, ač přece články, vyšedše v různých číslech částečně různých časopisů, znamenaly navenek projevy samostatné. Rozsudek neuvádí vůbec, kterými závěry a úvahami dospěl ke svému zjišťovacímu výkladu smyslu článků.

Čís. 3978.

Jde o obvinění z úplatkářství v běžném slova smyslu, bylo-li tvrzeno o žurnalistovi (o redaktorovi odborného časopisu železničního personálu), že požadoval (přijal) peníze za to, by dělal politickou náladu, by byla ošacovací akce přidělena družstvu krejčích a by byla tomuto družstvu navržena státní půjčka.

(Rozh. ze dne 27. října 1930, Zm I 73/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromého obžalobce do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 6. prosince 1929, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn ze soukromé obžaloby pro přestupek zanedbání povinné péče podle § 6 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

O tom, že by bylo úplatkářstvím — v běžném slova smyslu, jak tomuto pojmu rozumí průměrný čtenář časopisu; zda i v technickém smyslu podle zákona proti úplatkářství, tu nerozhoduje —, kdyby byl soukromý obžalobce jako žurnalista a zvláště jako redaktor odborného časopisu českého železničního personálu požadoval peníze za to, by dělal politickou náladu, by byla ošacovací akce přidělena družstvu krejčí a by byla tomuto družstvu navržena státní půjčka 3,000.000 Kč, nemůže býti pochybným, ana právě při takové akci byla by musela býti jeho činnost naprosto ryzí a počestná (nezištná), by bylo jasno, že se dal